Marine Le Pen had een topjaar: ze drukte haar stempel op de strenge immigratiewet en leidt in alle Franse peilingen

Posted on 23 december 2023 by René ter Steege

Frankrijk bevindt zich weer eens in de regelmatig terugkerende greep van 'anti-fascistische' hysterie. Er is echter een verschil met voorgaande episodes: voor het eerst lijkt de immigratiewetgeving op de verlanglijst van Marine Le Pen.

De feiten: de Assemblée Nationale, de Tweede Kamer van het parlement, keurde op 19 december na chaotische zittingen met 349 tegen 186 stemmen de naar rechts bijgestelde plannen goed waarmee president Emmanuel Macron de immigratie wil afremmen. Dat dit gebeurde met de onmisbare steun van de 88 parlementariërs van de radicaal rechtse partij Rassemblement National (RN) van Marine Le Pen maakte het voor de linkse en de veel grotere extreemlinkse oppositie extra pijnlijk.

‘Ideologische overwinning’

Maar dat deed het ook voor parlementariërs van Macrons liberale partij Renaissance, van wie een kwart zich van stemming onthield of tegen stemde. Minister van Volksgezondheid Aurélien Rousseau, een voormalig communist, trad zelfs af. Macron, die bij de parlementsverkiezingen van vorig jaar zijn meerderheid in de Assemblée verloor, beleeft de ernstigste politieke crisis sinds hij in 2017 aantrad.

Marine Le Pen claimde met enig recht een ‘ideologische overwinning’ bij de totstandkoming van de immigratiewet, ook al was ze daarbij niet rechtstreeks betrokken. Toch waart haar geest over het document. Zoals de bepaling dat niet-Europese buitenlanders niet dezelfde rechten hebben op sociale uitkeringen als Fransen. Dat herinnert immers aan de ‘préférence nationale’ waarmee haar vader Jean-Marie al schermde toen hij het Front National (FN) leidde.

Ook andere stokpaardjes van die partij, door Marine Le Pen in 2018 herdoopt in RN, zijn ‘beleid’ geworden. Zoals het einde aan het automatisme dat iemand die op Frans grondgebied wordt geboren, ook Frans staatsburger wordt. Buitenlandse studenten moeten bij aankomst in Frankrijk een borgsom betalen die ze terugkrijgen bij vertrek. Legaal in Frankrijk wonende niet-Europeanen moeten een lang verblijf en een vaste baan aantonen om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen. Misdadigers met een dubbele nationaliteit kunnen de Franse verliezen en worden uitgezet. Illegaal verblijf wordt weer strafbaar. Er komen quota’s voor immigranten. De gratis medische zorg voor illegalen wordt afgeschaft, evenals andere zaken met een beweerde aanzuigende werking.

Met zulke maatregelen gaat Frankrijk de immigratie waarschijnlijk niet substantieel verminderen. Premier Elisabeth Borne, afkomstig uit de Socialistische Partij, opperde bovendien dat de Constitutionele Raad sommige punten zal verwerpen. Net als anderen in het regeringskamp wekte zij de indruk het wetsvoorstel niet serieus te hebben overdacht.

Mitterrand

‘Sommige maatregelen lijken geplukt uit het verkiezingsprogramma van het RN’, constateerde woensdag de linksige krant *Le Monde* in een verongelijkt commentaar.

‘Gedurende de veertig jaar dat het politieke debat in Frankrijk goeddeels draait om het thema immigratie, heeft een regering zich zelden dermate gecompromitteerd met krachten die tot bloei kwamen door de buitenlander uit te roepen tot zondebok.’

Let op de verwijzing naar veertig jaar geleden, toen de socialist François Mitterrand aan de macht was. Hij was meteen na zijn eerste overwinning in 1981 begonnen met grootscheepse legaliseringen. Om in 1989 te constateren dat in Frankrijk ‘de tolerantiegrens (van het aantal migranten, RtS) al in de jaren zeventig was bereikt’.

Fransen weten zich geminacht door politici

Bijna een halve eeuw lang zagen rechtse en linkse regeringen de immigratie stijgen en ondanks hun ferme taal en twintig(!) wetten bleef het aantal migranten, voornamelijk uit de ex-koloniën, dermate toenemen dat Frankrijks aangezicht veranderde. En niet ten goede. Al dan niet legale buitenlanders zijn schuldig aan de helft van alle misdaden in Parijs, constateerde Macron vorig jaar. Nagenoeg alle terreurdaden van de afgelopen jaren waren het werk van immigranten uit Noord-Afrika of hun nazaten; de banlieues waarin zij wonen zijn veelal uitgegroeid tot no-go-areas waar criminelen de dienst uitmaken. Deze zomer bracht een in de banlieues begonnen jeugdoproer heel Frankrijk aan het wankelen.

In Frankrijk vindt 74 procent van de burgers dat er te veel ‘buitenlanders’ zijn, volgens een recente peiling in *Le Figaro*. Die Fransen weten zich geminacht door politici die elke tegenmaatregel als ‘racistisch’ afwijzen.

Rode lap

Links Frankrijk gaat nu, op kosten van de belastingbetaler, in verzet tegen de als ‘lepenistisch’ omschreven immigratiewet. Een dertigtal bestuurders van departementen en de socialistische burgemeester van Parijs kondigden aan de nieuwe wetten te boycotten.

Een commentator van de BBC opperde dat de naam Le Pen nog steeds werkt als de bekende rode lap op de stier; zonder de steun van ‘Marine’ zouden de reacties volgens hem niet zo hysterisch zijn geweest.

Haar pogingen salonfähig te worden zijn wél aangeslagen bij de bekende

voormalige nazi-jager Serge Klarsfeld. De inmiddels 88-jarige heeft Marines vader Jean-Marie ooit aangeklaagd wegens antisemitisme, maar met zijn dochter heeft hij geen problemen. Links sprak schande van haar deelname, vorige maand in Parijs, aan een stille tocht tegen het antisemitisme dat sinds het begin van de 'oorlog' in Gaza in Frankrijk enorm is toegenomen.

Maar Klarsfeld vertelde *Le Monde* dezer dagen dat hij Marine Le Pen niet langer beschouwt als een gevaar. Integendeel, hij vindt haar 'een bondgenoot tegen anti-joodse uitingen en tegen de bedreigingen van het islamisme'.

Opsteker

Haar deelname aan de stille tocht zonder dat er rellen uitbraken, betekende voor Marine Le Pen een geweldige opsteker. Voeg daarbij haar succes in de strijd tegen meer immigratie, evenals de peilingen volgens welke haar partij volgend jaar opnieuw de Europese verkiezingen wint, en zij kan tevreden terugkijken op het zich naar het einde voortslepende jaar.

René ter Steege *is journalist, schrijver en vertaler. Hij vertaalde het beklemmende boek 'De laatste dagen van Samuel Paty', over de Franse leraar die in 2020 door een terrorist werd onthoofd. Hier* ***het interview*** *met Ter Steege. Het boek is overal te koop, zoals* ***HIER****.*

Wynia's Week *is er diverse keren per week, als video, als podcast en als internetkrant. Wynia's Week bestaat nu 5 jaar en viert het jubileum deze maand. Op naar het nieuwe jaar!* ***Doet u mee, als donateur?*** ***Hartelijk dank!***

Stéphane Simon
DE LAATSTE DAGEN VAN SAMUEL PATY
Reconstructie van een tragedie die voorkomen had moeten worden
BLAUWBURGWAL